De roep

22 november 1957
lezing 17

“Gegroet in de naam van de Heer! Ik breng jullie zijn zegen, vrienden.

Er zijn eigenlijk maar weinig mensen die helemaal niet in God geloven. Bijna iedereen gelooft op een of andere wijze enigszins in een hogere intelligentie, in een superieure wijsheid die dit universum schiep. Toch zijn er maar weinigen die consequent op die gedachte weten door te gaan. De mensen zijn voortdurend bezig God buiten te sluiten.

Velen van jullie geven toe dat God bestaat, en God, (of deze hogere intelligentie - of welke naam je er ook voor kiest) is natuurlijk een en dezelfde. Toch geloven jullie niet dat het in deze wonderbaarlijke schepping mogelijk is dat een entiteit van een hogere intelligentie dan die van mensen in staat zou zijn, zich - als de omstandigheden er rijp voor zijn - aan jullie te manifesteren door een menselijk instrument. Jullie denken dat dat niet bestaat. Dat is iets wat jullie niet kunnen geloven. Maar waarom vrienden? Waarom is dat zo moeilijk te geloven? Het is zeker niet ongelooflijk dat er schepselen bestaan van hogere intelligentie, van grotere wijsheid, begiftigd met meer liefde dan mensen. Dus moet er ook een mogelijkheid tot communicatie met hen zijn.

Honderd jaar geleden zou het jullie onmogelijk hebben geleken dat een toestel door de lucht kon vliegen, of dat je maar een knop zou hoeven omdraaien om muziek te horen die honderden kilometers ver weg gespeeld wordt, of dat je een knop omdraait en beelden ziet, enzovoort. Louter omdat enkele mensen, die je schijnt te vertrouwen, jou verklaren dat dit niet alleen mogelijk, maar ook wetenschappelijk is, accepteer je het, zelfs al heb je het zelf nooit ervaren. Op dezelfde manier: als communicatie met Gods geestelijke wereld zichtbaar voor jullie wordt blijft een stem ergens in je achterhoofd zeggen dat het onmogelijk is. Als het geen trucje is dan maar een zinsbegoocheling, het onderbewuste van het medium of zoiets.

Is dat echt redelijk, vrienden? Als er zoveel andere verbazingwekkende dingen mogelijk zijn in jullie wereld, waarom zou het dan niet evengoed mogelijk zijn dat God jullie zijn boodschappers van de waarheid zendt voor jullie heil ? Dat is op zich niet méér verbazingwekkend dan zoveel andere dingen die jullie allang geaccepteerd hebben.

Bovendien is er een aantal mensen dat weet en toegeeft dat communicatie met het hiernamaals mogelijk is. Zij hebben het ervaren, zij hebben daar geen twijfel meer over. Toch ontkennen zij de mogelijkheid van een dergelijk contact met hogere entiteiten dan zij zelf zijn. Dat is nog onredelijker! Hoewel het helemaal juist is dat communicatie met goddelijke schepselen oneindig veel moeilijker tot stand komt - wat ook zo moet zijn - is het het toppunt van onlogisch denken om te zeggen dat het niet kán. Als God iedere mogelijkheid tot communicatie met mensen aan de andere zijde geschapen heeft, dan moet hij jullie bepaald ook wel de middelen hebben gegeven om te communiceren met hogere sferen, waar vanuit jullie leringen kunnen ontvangen die je spiritueel verder helpen en die je dichter bij God brengen. Dus vrienden, communicatie met goddelijke sferen is mogelijk, heeft altijd bestaan en zal altijd blijven bestaan.

Hoe dikwijls het voorkomt hangt geheel van de mens af, of hij aan de noodzakelijke voorwaarden daartoe voldoet. Die voorwaarden heb ik in het verleden al eens genoemd, en dat zal ik ook in de toekomst nog wel eens doen, maar het zou te lang duren om het daar nu over te hebben. Maar ieder van jullie die er serieus in geïnteresseerd is, kan erachter komen hoe het werkt en wat er nodig is om communicatie met de goddelijke sferen tot stand te brengen; wat het verschil is tussen een dergelijke aan te raden communicatie en een contact met aardgebonden en dwalende geesten en hoe je dat verschil moet vaststellen. In feite heeft ieder van jullie die er werkelijk over wil oordelen ook de plicht om daar werk van te maken. Anders heb je geen recht om zelfs maar tegen jezelf te zeggen dat het niet mogelijk is. Nee vrienden, jullie hebben niet het recht om er een oordeel over uit te spreken.

Er zijn vele mensen die geroepen worden! God roept hen. Het hangt van de spirituele ontwikkeling van de persoon af of deze roep doorkomt. Toegegeven, er zijn vele, vele mensen op aarde die zo’n roep niet ervaren hebben. Zij staan spiritueel gezien nog in de kinderschoenen en zo’n roep zou geen betekenis voor hen hebben. Zij hebben nog niet de nodige kracht en ontwikkeling bereikt om die roep te volgen. Daarom wacht God, totdat zij in de loop van verscheidene naties, waarin zij ervaring en

wijsheid verzamelen en zich stap voor stap spiritueel ontwikkelen, voldoende rijpheid hebben bereikt. Maar er komt een ogenblik waarop deze roep wél doorkomt en ik waag te zeggen dat elk van jullie, vrienden, die in dit vertrek zitten, geroepen zijn.

“Hoe voel je deze roep?” vragen jullie misschien. Zoals ik herhaaldelijk gezegd heb, heeft de mens tweeërlei aard: zijn lager en zijn hoger zelf die met elkaar in strijd zijn. Zijn hoger zelf registreert deze roep en duwt de persoon in een bepaalde richting die hij met zijn bewuste zelf niet onmiddellijk kan interpreteren. Op bewust niveau voel je alleen maar een bepaald verlangen, een zekere onvrede met het huidige leven, zelfs als je al je aardse plichten naar beste vermogen vervult. Niettemin is er een bepaalde stem in je, een zekere druk waardoor je in een of andere richting lijkt te worden geduwd, terwijl je nog niet goed weet waarheen. Maar daar kom je wel achter, mits je je er niet tegen verzet en niet aan je lager zelf toegeeft. In het begin weet je niet waar, waarom, of wat het allemaal betekent. Als er geen lager zelf in je huisde zou het betrekkelijk gemakkelijk zijn die roep te volgen. Maar je lager zelf wil zich absoluut niet inspannen, het wil geen enkele verandering, het houdt je terug en levert je vele uitvluchten om maar niet je hoger zelf te volgen. De excuses zijn velerlei, bijvoorbeeld “ik heb geen tijd” of ze komen in de vorm van twijfels, enzovoort. Dat zijn allemaal rationalisaties.

En jij, onervaren als je bent in het onderscheid maken en wegtrekken van je maskers, voorwendsels en zelfbedrog, jij gelooft de stem van je lager zelf omdat je die rationalisaties *wilt* geloven. Het is zoveel gemakkelijker, maar totdat deze strijd eens en voor altijd met succes gestreden is, zul je geen vrede hebben, vrienden, nooit! De roep zal steeds sterker worden terwijl je verder gaat en hoe meer weerstand je eraan biedt, hoe ontevredener je wel worden moet met je leven. Hoe meer God van je kan verwachten dankzij je wezenlijke spirituele ontwikkeling, hoe ontevredener je moet zijn als je deze roep niet volgt.

De mensheid heeft telkens opnieuw de vraag gesteld, waarom zoveel mensen er slechter aan toe zijn in vergelijking met andere die veel gelukkiger zijn dan zij. Dit lijkt onrechtvaardig. Waarom is dit zo? Het is omdat er van een kind in een lagere klas minder verwacht kan worden dan van een kind in een hogere klas. Als je niet geeft wat je volgens je ontwikkeling kunt geven, moet je wel ontevreden zijn, zowel met je uiterlijk als met je innerlijk leven.

Nu jullie begrepen hebben hoe *de roep* gevoeld wordt, zal ik jullie

uitleggen wat daarop volgt en wat er van je wordt verwacht. Je lager zelf heeft er wel enig idee van. Had het dat niet, dan zou het er niet tegen vechten. Nu, wat wil God van je wanneer hij je roept? Hij verwacht niet dat je een martelaar wordt of dat je geweldige taken vervult, hoewel hij dat laatste van enkele van jullie misschien wel verwacht, maar van de meeste van jullie verwacht hij het niet. Je kunt tussen de vier muren van je kamer volbrengen wat hij van je vraagt en niemand hoeft er iets van te weten. Wie kan zeggen wat een grote en wat een kleine opgaaf is? Alleen omdat je beroemd bent en in het zonnetje van de publiciteit staat, betekent dit nog niet dat je taak zwaarder is dan wanneer je spiritueel in eenzaamheid werkt, zonder dat iemand daar iets van weet. Wat God van iedereen en van elk van jullie vraagt als eerste stap en noodzakelijke voorwaarde om je te vervullen en anderen te kunnen geven, is zelfontwikkeling, zelfzuivering en zelfkennis. Het is het afbreken van je maskers en van alle waanideeën omtrent jezelf en je innerlijke en uiterlijke motieven. Dit verwacht God van je. leder die niet helemaal gelukkig en in harmonie is, kan zichzelf op deze manier antwoorden: Ik heb niet geheel gevolg gegeven aan de roep van God.

Alleen jijzelf zult dus alle vragen hieromtrent kunnen beantwoorden. Hoe gelukkig ben je? Hoe evenwichtig ben je? Hoe harmonisch voel je je van binnen? Het hoeft niet om uiterlijke dingen te gaan, want je kunt wel uiterlijke moeilijkheden hebben, maar als je echt op het goede pad bent en je volbrengt de dingen die God van je vraagt, dan zul je gelukkig zijn ongeacht wat voor uiterlijke moeilijkheden je hebt. Dat zou je maatstaf en bevestiging moeten zijn voor waar je staat en hoeveel je waar maakt, vrienden. Ik wil dat ieder van jullie als hij vanavond naar huis gaat nadenkt over het volgende: ‘Hoe gelukkig ben ik? Hoe tevreden ben ik met mijn leven en met mijzelf?’ Als er enige wanklank of onvrede is, zul je het antwoord weten. Als je werkelijk de roep wilt volgen, kun je het ook. Zeg niet: ‘Ik weet niet hoe of waarheen ik moet gaan, ik kan het niet alleen.’ Natuurlijk kun je het niet alleen maar eerst moet je het werkelijk willen, eerst moet je duidelijk en onvoorwaardelijk je beslissing nemen. Dan zal God je leiden, hoe en waarheen dat ook mag zijn, met de middelen die voor jou het beste zijn opdat je de nodige hulp van buitenaf kunt ontvangen om je innerlijk te ontwikkelen in de hoogste mate die van je verwacht kan worden. Het is niet genoeg dat je een ‘beschaafd leven’ leidt en een zogenaamd moreel mens bent die anderen niet schaadt en de aardse wetten niet schendt. Dat kan voldoende zijn voor iemand met een jongere ziel maar niet voor jullie, vrienden. Toets jezelf dus vanavond door de vraag te beantwoorden: ‘In hoeverre wil ik werkelijk de roep volgen, ook als dat betekent dat ik mijn wilskracht moet inzetten, dat ik me

moet inspannen, dat ik geduld moet hebben en misschien wat pijn doorstaan?'

Zelfherkenning en het afbreken van je maskers is altijd een pijnlijk proces maar achteraf voel je je geweldig opgelucht. Het is een opluchting die een heel nieuwe vrede in je ziel brengt, als jij die aanvankelijke weerstand eenmaal hebt overwonnen. Besef daarom dat je eerst de strijd met je lager zelf moet aangaan. Je moet je bewuste wilskracht te hulp roepen om in staat te zijn je lager zelf te overwinnen. Samen bewust je wil richtend, zul je met je hoger zelf de overwinning behalen. Maar ga er niet oppervlakkig mee om. Test telkens weer jezelf hoe oprecht, hoe diep je verlangen gaat om Gods wil te doen. Hoeveel ben je bereid te offeren? Dit offer kan van allerlei aard zijn, het kan zijn het opgeven van je gemak, je zelfbedrog, je zelfzucht, je vasthouden aan je verschillende fouten en zwakheden. Hoeveel van dit alles kun je en wil je opgeven? In het begin lijken deze dingen een enorm offer van jouw kant, maar dat duurt slechts zolang je nog in gevecht bent.

Achteraf dringt het besef door dat je jezelf van lasten en ketenen hebt bevrijd die rechtstreeks verantwoordelijk voor je ongeluk waren. Achteraf zul je zonder een zweem van twijfel inzien dat Gods wil in werkelijkheid geen offer voor je is want het maakt je juist gelukkig op ieder niveau van je bestaan: fysiek, mentaal, emotioneel en spiritueel. Maar zolang je deze overwinning nog niet echt behaald hebt, *lijken* de beslissing en de consequenties daarvan een offer - en ook dat is wat God van je wil. Dit is de reden waarom hij je het inzicht in deze dingen niet van tevoren geeft, maar pas naderhand! Met andere woorden, als je nog niet besloten hebt volledig Gods wil te doen, wat dit ook mag inhouden en als je je lager zelf nog niet aan je dienstbaar hebt gemaakt (dat kun je als je met je wilskracht tot in alle lagen van je bewustzijn doordringt), hoef je zelfs niet te proberen te bedenken wat je zou moeten doen of wat de praktische consequenties van je beslissing zijn. Wat daarop volgt, zal je door leiding, door inspiratie geopenbaard worden. Daar hoef je nu nog niet over te piekeren.

Eerst moet je de grond voorbereiden, het fundament leggen, door met jezelf uit te vechten of je dat grote besluit kunt nemen. Slechts dan kun je de eerste drempel op het pad naar God overschrijden. Maar die strijd kan niet in één dag beslecht worden. Soms is het een heel harde strijd en als je je erin begeeft, moet je wel weten waar je aan begint. Maar ik kan jullie beloven vrienden, als je er op deze manier mee omgaat en het stadium bereikt hebt waarin je kunt zeggen: 'Ik wil het, ik wil het

honderd procent', dan heb je het belangrijkste en moeilijkste van alle gevechten gewonnen. Niets van wat er nog volgt op dit pad kan daarmee vergeleken worden. Je komt niet alleen zegevierend, maar ook heel wat sterker dan tevoren uit deze strijd tevoorschijn en - onnodig te zeggen - ook als een wat gelukkiger mens. Je zult nooit meer dezelfde zijn als toen je nog vóór deze strijd stond. En dan helpt God je door de volgende stap heen, dat kun je veilig geloven. Vraag God de kracht om dit gevecht te winnen. Al wat je te doen hebt is eraan te denken God om deze hulp te vragen. Veel mensen maken prachtige gebeden in mooie, poëtische taal, maar denken zelden aan hun directe spirituele problemen. En dit is een ernstige fout, want er bestaan ook bepaalde wetten omtrent dit punt.

Als je om hulp vraagt, kun je die ontvangen, in het bijzonder zulke hulp als ik jullie genoemd heb. Het wordt ook van je verwacht met deze moeilijkheden tot God te gaan en het is gewoon erg jammer als het niet bij je opkomt dat te doen. Als je deze hulp werkelijk met je hele hart wilt en God erom vraagt, antwoordt hij. Dat kan ik je beloven. De enige vraag die overblijft is: hoe eerlijk wil je het werkelijk? Hoeveel van je lager zelf dat macht genoeg heeft om je in de tegengestelde richting te trekken is nog aanwezig? Zolang je dit niet onder ogen wilt zien en de betekenis ervan niet wilt beseffen, kun je de overwinning niet behalen en zal je gebed niet het gewenste resultaat hebben, omdat het halfslachtig en vol beperkingen is. Daarom geef ik jullie deze woorden, opdat jullie weten hoe je je strijd moet winnen en je roep moet volgen. Alleen dan vind je de vrede en de harmonie, samen met de vervulling waar jullie nog steeds naar verlangen - jullie allemaal.

Iedereen weet dat zelfzucht verkeerd is. Zo weet ook iedereen dat geven aan je broeders en zusters goed is. Het is in overeenstemming met de goddelijke wet en het maakt je gelukkig. Nu, dit geven kun je op veel verschillende manieren doen. Voor veel mensen is financieel geven, als ik dat zo mag zeggen, de gemakkelijkste manier om zich eraf te maken. Dat voelen ze het minst en het betekent het kleinste offer. Aan de andere kant weet iedereen dat liefde de grootst mogelijke gift is. En ieder van jullie vraagt niets meer of minder dan in staat te zijn liefde te geven. Maar hoeveel van jullie bevinden zich niet in de positie waarin ze tot zichzelf zeggen: "Kon ik het maar! Maar hoe? Ik kan het niet, maar ik zou het zo graag willen. Ik ben niet in staat zoveel liefde te geven als ik zou willen." O ja, lieve mensen, dit betekent dat je ziel op een of andere manier ziek is en genezen moet worden. Die genezing kun je niet geheel in je eentje bewerkstelligen, maar God zal je helpen. Als al je innerlijke stromingen in overeenstemming waren met de goddelijke wet, zou je zeker in staat

zijn lief te hebben.

Elk van je fouten en tekortkomingen is een rechtstreekse belemmering voor het ontluiken van liefde. Als ik zeg ‘ontluiken’ bedoel ik dat deze liefde die je geven wilt al in je is. Je kunt haar niet van buitenaf ontvangen. Zij bestaat werkelijk al in je. Zij wordt slechts bedekt door bepaalde lagen die je liefde beletten om uit te stralen zodat zij aan de dag kan treden. Die lagen zijn, zoals ik zei, je fouten, je angsten, en het feit dat je niet op de hoogte bent van de spirituele wet. Daarom moeten deze lagen verdwijnen en dat kan alleen door je heel persoonlijke, ernstige inzet. Dit *is* het pad naar God! Dit betekent de roep volgen! Elk van je fouten is een directe of indirecte belemmering voor liefde. Je kunt nooit leren liefhebben door jezelf te dwingen het direct te doen. Maar als je jezelf zuivert, zal je liefde als gevolg daarvan groeien en zich ontwikkelen. Een van de beste meditaties is nadenken over het volgende: “Wat zijn mijn fouten? En hoe kan deze fout verhinderen dat de liefde die klaarblijkelijk in mij verborgen ligt zich kan uiten?” Ik daag ieder van jullie uit mij een voorbeeld te geven, want van een aantal fouten denken jullie op het eerste gezicht wel dat ze absoluut niets met het ontvouwen van liefde te maken hebben, maar toch is dat zo!

Tegelijkertijd is er een prachtige, directe weg, tegengesteld aan de indirecte, die ik zojuist noemde. Je moet beide wegen tegelijk bewandelen om deze groei van liefde in je te bevorderen. Als je jezelf ertoe kunt brengen te gaan doen wat ik je nu wil vertellen, zul je een machtig wapen benutten om jezelf te genezen van vele ziekelijke stromingen in je ziel en zul je de liefde die in je is tot ontplooiing brengen!

Elk levend mens heeft de begrijpelijke neiging superieur te willen zijn in de omgang met zijn medeschepselen. Hij verbergt zijn fouten, hij verbergt zijn tekorten en wil zich van zijn beste kant laten zien. Waarom? Omdat hij hunkert naar bewondering, naar acceptatie, naar liefde. Hij denkt deze liefde te zullen krijgen door zich van zijn beste kant te laten zien. En toch weten jullie allemaal dat je eerst liefde moet geven alvorens het te krijgen. Geef je werkelijk liefde door indruk op andere mensen te maken? Dit is in feite wat je eigenlijk aan het doen bent, bewust of onderbewust. Aan de andere kant geef je heel bewust liefde in de diepste zin als je jezelf geeft en laat zien zoals je echt bent, zonder enig masker - ook al betekent dat nederig worden.

Ja, vrienden, op deze wijze geef je de grootste gift. Waarom? Omdat je medemensen zich net zo onzeker voelen als jij. Als jij in hun ogen zo

volmaakt bent als je je wilt voordoen, worden hun minderwaardigheids-complexen nog erger dan ze al zijn. Zij denken of voelen, en dat kan bewust of onderbewust zijn: 'Hij is zo volmaakt, of zij is zo volmaakt, waarom kan ik ook niet zo zijn?' En zij zullen zich nog eenzamer en minderwaardiger voelen en zichzelf nog meer verachten. Dus kruipen zij - in hun blindheid - nog erger in hun schulp, want dat is hun enige manier om zich te verdedigen. Het scheidt hen juist meer van hun broeders en zusters, precies hetzelfde als wat je doet wanneer je zo hard probeert onafhankelijk, onbuigzaam en o zo volmaakt te lijken! Als je aan de andere kant jezelf laat zien zoals je werkelijk bent, met al je zwakheden, zonder enig voorwendsel, dan geef je een grootse, edelmoedige gave want dan voelt of zegt je broeder of zuster: 'kijk, hij is geen haar beter dan ik' en dat beurt hem op. Hij ontspant zich en zal zich minder eenzaam voelen. En weet je wat er dan gebeurt? Dan krijg je precies datgene waar je op uit was: liefde, bewondering! Je krijgt het omdat je het eerst hebt opgegeven. Je kent de spirituele wet: eerst moet je opgeven wat je wilt winnen.

Je hebt je verlangen naar bewondering opgegeven, hetgeen wil zeggen dat je gestopt bent met indruk te maken. Je probeert niet meer de liefde van anderen te krijgen door je zo mooi voor te doen. In plaats daarvan heb je anderen een geschenk gegeven want je hebt de eenzaamheid van hun vermeende onvolmaaktheid verminderd. Iedereen denkt dat hij helemaal alleen is met zijn fouten, ook al ziet en bekritiseert hij misschien de hele tijd de fouten van andere mensen. Dit is een van de tegenstrijdigheden van het blinde, onontwikkelde zelf. Jij hebt je ijdelheid opgegeven. Je hebt een stukje van je ego opgegeven. En daarom krijg je op deze wijze precies datgene wat je op die andere manier nooit voor elkaar hebt gekregen. Tot dan toe had je lager zelf in zijn blindheid daarvoor gekozen. Als je nu op deze manier jezelf loslaat, geef je het grootste geschenk dat je ooit aan een ander mens kunt schenken. En daardoor treedt de wet in werking.

Het is zo'n eenvoudig middel, lieve mensen, zo eenvoudig dat geen mens er ooit aan denkt. En toch lijkt het op het eerste gezicht niet gemakkelijk. Het lijkt zo moeilijk jezelf van die hoge plaats te halen die je bewust of onderbewust voor jezelf hebt opgebouwd. Heb je ondanks al je weerstand deze stap eenmaal gezet, dan moet je wel zien dat de goddelijke wet werkt, zowel in als buiten je. Dit resultaat moet volgen. En steeds als er een probleem is waar je geen oplossing voor weet, probeer dit! Probeer het! Je hoeft het niet te overdrijven; je hoeft niet naar allerlei vreemde mensen te gaan om jezelf neer te halen. Het kan

andere mensen zelfs verlegen maken als het zo onnatuurlijk en demonstratief gebeurt. Neem je maskers af en wees natuurlijk. Vind uit wat en wie je bent en wees dat! Ook hierin zul je hulp ontvangen en oefenmogelijkheden krijgen; het wordt je ingegeven wanneer en hoe je het kunt doen, als je eenmaal hebt besloten om het te doen en God ook op dit punt om zijn hulp vraagt. Als je je er voor open stelt, zul je je plotseling in een positie bevinden - misschien met een familielid of een vriend van je - waarin je voor het eerst in je leven ontdekt en je bewust wordt dat je tot nu toe toneel hebt gespeeld, dat je je niet gegeven hebt zoals je werkelijk bent. Wanneer je je hier eenmaal bewust van wordt, ben je in staat zo te doen als je *echt* bent, vrienden, en zonder enig voorwendsel.

Geen abnormale overdrijvingen! Geen buitenissigheden! Want zoals in alles, bestaan ook hierin twee uitersten. Er zijn ook mensen die zich overgeven aan zelfverachting, die zichzelf neerhalen in de ogen van anderen. Zij zeggen: 'Ik ben zo slecht, ik ben zo'n zondaar, ik ben zo dit en ik ben zo dat.' Dit is net zo'n onoprecht masker als het andere uiterste. Zo'n iemand wil hierdoor precies hetzelfde bereiken als de andere groep. Dit is heel gewiekst, hoewel dit middel vaak onbewust wordt toegepast. Door jezelf te beschuldigen, neem je anderen hun wapens uit handen. Op die manier is het voor hen totaal onmogelijk jou te beschuldigen. Zij zijn dan zelfs geneigd jouw zelfbeschuldigingen te weerleggen en zo wordt het ego versterkt. Bovendien denk je dikwijls dat het wel voldoende is als je jezelf beschuldigt, dat je dan verder niets meer hoeft te doen om je tekortkomingen te overwinnen. Dit bestaat ook en het is even verkeerd als het andere uiterste. Dus als je over deze woorden nadenkt, denk dan ook aan die twee uitersten. Wie naar een van de twee neigt, zal dan in ieder geval niet meer zo makkelijk doorglijden naar de andere kant. Het is alleen in het begin heel belangrijk dat je je zwakke plekken kent. Als je je alleen richt op dat wat werkelijk echt is, zul je resultaat boeken, daar kun je volkomen zeker van zijn! Ook dit is een wet.
En nu, lieve vrienden, ben ik klaar voor jullie vragen."

VRAAG: Zou ik wat hulp kunnen krijgen om het psychologische probleem te vinden dat aan de basis ligt van mijn lichamelijke conditie?

"Ja, lieve vriend. Ik wil je vraag in het algemeen beantwoorden en gedeeltelijk zal dat ook op jou van toepassing zijn. Ik kan je nu niet volkomen persoonlijk antwoorden, dat zou niet eerlijk zijn tegenover de anderen en ook niet tegenover jezelf. Maar ik zal een algemene

verklaring geven die jou helpt in de goede richting te zoeken en die tegelijkertijd voor iedereen bruikbaar is. Telkens wanneer er sprake is van een zogenaamde psychosomatische ziekte, moet de oorzaak of wortel daarvan in het onderbewuste gezocht worden. Het is heel moeilijk dit alleen te doen. Niettemin zijn er wel bepaalde tips die ik je kan geven om je wat verder te helpen op deze weg. In de eerste plaats geef ik je de raad al je fouten op te sporen want er is nauwelijks een mens die zich echt bewust is van al zijn fouten, tenzij hij met hulp van buitenaf door een dergelijk zuiveringsproces is heengegaan. En je kunt ze vinden. Het is niet gemakkelijk; het betekent misschien ook wel een beetje vernedering, maar dat is goed en gezond voor je, speciaal in verband met hetgeen ik zojuist zei. Vraag aan je vrienden, aan hen die je het meest nabij zijn, degenen die jou het beste kennen: "Zeg mij alsjeblieft wat mijn fouten zijn. Je kunt het me eerlijk zeggen, ik zal niet boos op je zijn, ik zal zorgvuldig overwegen wat je zegt." En nadat je ze zover gekregen hebt, geef dan aandacht aan elk van de genoemde fouten, zelfs als je ervan overtuigd bent dat het niet waar is. Want je zult er nog altijd een kern van waarheid in vinden die je een verdere aanwijzing geeft.

Dit is een heel belangrijke en een directe weg naar de wortels. Om te beginnen, hoe minder fouten je van jezelf kent, hoe meer dat het bewijs is dat je jezelf nog niet erg goed kent. En verder zou ik jullie de beste manier willen aanraden om je onderbewuste boven water te krijgen, namelijk wat ik de dagelijkse terugblik noem.[1] Dat hoort bij droomanalyse, maar niet iedereen weet hoe hij dat moet doen. Op die manier kom je achter je echte reacties op bepaalde dingen en kun je maskers en voorwendsels beginnen weg te halen. Je komt erachter waar je handelingen indruisen tegen een spirituele wet. Dat moet je op de volgende manier doen: breng jezelf de hele dag in herinnering, laat hem aan je geestesoog voorbijgaan. Sta stil bij alles wat gebeurde en jou op een of andere manier een gevoel of een reactie van disharmonie heeft gegeven. En ongeacht hoe fout de ander misschien ook is geweest, op het moment dat jij erdoor geraakt werd, moet bij jou iets fout hebben gezeten. Als je dit een poosje volhoudt, niet één of twee keer, maar trouw, dan zul je zien dat er na een tijdje een duidelijk patroon uit tevoorschijn komt.

In de beginperiode lijken de gebeurtenissen heel los van elkaar en op zichzelf staand, ze zullen zinloos voor je lijken als je er net aan begint. Maar later ga je iets bespeuren en dan nog even en je ziet duidelijk een

[1] Zie lezing 26 'Je fouten vinden' en lezing 28 'In gesprek met God; dagelijkse terugblik' (Noot vertaler)

patroon. Ik zou zelfs willen suggereren: schrijf in een paar woorden op wat er gebeurt met je reacties en associaties. Dat zal veel helpen. Telkens wanneer je dit dagoverzicht maakt moet je bidden om verlichting en leiding. Dan zullen de ideeën je toestromen en je geleidelijk verdere aanwijzingen geven, ook al zullen ze in het begin niet helder voor je zijn. Verwerp die ideeën niet, verzet je er niet tegen. Na een poosje zullen ze een helder beeld vormen. Het is net een puzzel waar je aan begint, je zoekt naar de stukjes terwijl je nog niet het hele beeld kunt zien. Maar als je geduldig bent, slaag je er wel in. Zo ontdek je je verborgen angsten en complexen, welke natuurlijk verantwoordelijk zijn voor je ziekte. Het meeste ervan is angst of vrees. Dit geldt in de een of andere vorm voor bijna alles. Een angst die je niet toestaat bewust te worden, angst die je hebt teruggeduwd naar je onderbewustzijn. Dus moet je hem daaruit halen en dat kost wat tijd en moeite voordat je er op de juiste wijze bewust mee kunt omgaan, in het licht van bepaalde spirituele wetten waarvan je in je ziel bent afgeweken. Het herkennen van je fouten is uiterst belangrijk en staat in direct verband met je verborgen angsten.
Dit is de enige manier waarop je die kunt oplossen. En ik zeg je, vriend, er is een grote angst in je die je voor een deel niet wilt beseffen. Een angst die in bepaalde gebieden van je leven een soort vijandigheid schept die je evenmin wilt beseffen. Als je daarachter komt, heb je de wortel te pakken; al wat je dan nog te doen staat is de heropvoeding van bepaalde emotionele stromingen. Als je dat ernstig ter hand neemt, zonder morgen of volgende week resultaat te verwachten en toch doorwerkend, moet je bij de wortels komen en zo ontwar je de knoop in je ziel die bepaalde fysieke symptomen schept. Is dat duidelijk?" *(Ja, dank u wel.)*

VRAAG: Ik wil u vragen of u dat wonder van Therese von Neumann uit Markt Konnersreuth (Duitsland) kunt verklaren?

"Wat begrijp je daar niet aan*?" (Zij heeft iedere week een bloeding, ze eet niet, dat heeft ze al in geen jaren gedaan, enzovoort.)* "Wel, ik kan je in deze korte tijd onmogelijk een technische verklaring geven van hoe deze dingen werken, maar er zijn vele, vele dingen mogelijk in deze wereld. Wat jullie 'wonderen' noemen, zijn eenvoudig wetten die jullie niet begrijpen, net zoals veel mensen de wetten niet kennen die de communicatie met het hiernamaals regelen, die ervoor zorgen dat een geest zich door een medium kan manifesteren. Dat zou ik ook niet in zo'n korte tijd kunnen uitleggen. Een poging daartoe zou heel wat lezingen vragen en dan wist je nog maar een klein beetje. Er bestaan echter vele spirituele wetten die iemands meesterschap over zijn fysieke lichaam regelen, deze persoon is niet de enige die dat bereikt heeft. Er

zijn ook andere mensen die hun lichaamsfuncties volledig kunnen beheersen. Als dat gebeurt kunnen er bepaalde invloeden vanuit de spirituele wereld optreden. Het valt allemaal onder hetzelfde hoofdstuk." *(Betekent het dan ook altijd dat zo iemand spiritueel in hoge mate ontwikkeld is?)* "Doorgaans wel, ja. Die mensen hebben een taak te vervullen. Zij brengen de mensen iets dat hen doet ontwaken. Zij brengen iets teweeg wat 'een wonder' wordt genoemd. Dit punt wil ik benadrukken, hoewel jullie allemaal weten dat er niet zoiets als een wonder bestaat in de zin waarin dit woord gewoonlijk wordt verstaan tenzij je het hele universum als een wonder beschouwt, wat het natuurlijk ook is! Maar er bestaan alleen wetten waarvan je er sommige begrijpt en waarvan je er vele niet begrijpt. De mensen zijn in de gewoonte vervallen om wetten of gebeurtenissen die ze niet begrijpen 'wonderen' te noemen."

VRAAG: Ik wil graag iets weten over de ontwikkeling van dieren. Wanneer een hoog ontwikkeld dier een menselijk wezen wordt, bijvoorbeeld wanneer een mooi, edel paard het laagste type menselijk wezen wordt, zoals een misdadiger, dan kan ik me dat niet voorstellen.

"Nee, je kunt niet zeggen dat een paard verandert in een menselijk wezen. Dat klopt niet. Er zijn vele delen die een geheel vormen. En het hoeft ook niet noodzakelijk een misdadiger te worden. Nee, zo is dat niet. Het is alleen zo dat zo'n persoon nog heel weinig weet, nog heel blind is. Als hij dan een misdadiger wordt, is dat alleen omdat zijn vrije wil hem ertoe brengt aan dat lagere deel van zijn natuur toe te geven. Zie je, de delen van zielen die in dieren zijn vervat - als ik het even visueel mag uitleggen - zijn verschillende aspecten van het innerlijk van de mens. Een paard, als ik het zo grofweg mag uitleggen, representeert dan bijvoorbeeld één aspect, enzovoort. Want de ziel van het dier is niet het geheel, het is er slechts een deel van. En voordat de incarnatie plaats vindt, worden de groepszielen van al deze respectieve dieren bijeengebracht in de spirituele wereld. Gedurende lange tijd gaan zij door een buitengewoon ingewikkeld proces dat onmogelijk aan jullie is uit te leggen. Zij worden onbewust gemaakt en hun fluïdum en subtiele lichamen worden opgelost en maken een proces door waarin zich nieuwe subtiele lichamen kunnen vormen rond de oorspronkelijke goddelijke vonk, dichter bij de toestand van weleer. Dan kan de eerste incarnatie beginnen, en die begint dan in een zuivere staat. Wat dit wezen besluit te doen, kan het doen. Is het nu wat duidelijker*?" (Ja.)* "Ik besef hoe buitengewoon ingewikkeld dit voor jullie is om te begrijpen."

VRAAG: Dieren hebben bijvoorbeeld dezelfde ziektes als mensen, maar mensen leren van hun ziektes; wat kan een dier ervan leren als het ziek is?

"Dat is het punt niet. In dat stadium, vóór de incarnatie als mens, is er niets te leren; dan is er alleen iets door te maken."

VRAAG: Ontstaan grote ideeën in de spirituele wereld of beginnen ze hier en worden ze dan mee terug genomen?

"O nee, ze ontstaan natuurlijk in de spirituele wereld. Voor ieder specialisme, voor iedere kunst en voor iedere wetenschap - en daar heb ik het wel eerder over gehad - bestaan aparte sferen en in elk van die onderscheiden sferen leven weer andere wezens die er werken en scheppen. Wanneer deze wezens incarneren, brengen zij iets daarvan met zich mee. Slechts een deel ervan natuurlijk, zij kunnen zich niet alles herinneren en dat ontplooien zij hier met behulp van hun vrienden in de spirituele wereld die hen met dat doel begeleiden. Maar de schepping vindt plaats in de geestelijke wereld, want de hele aarde is geen oorsprong of oorzaak, zij is slechts gevolg. Dus alles moet geschapen zijn in de geestelijke wereld."

VRAAG: Zijn er in de spirituele wereld ook geesten of dokters of meesters, die beperkt zijn in de mate van hun bekwaamheid om ons te kunnen adviseren inzake materiële problemen?

"O ja, ze zijn zeker in een bepaalde mate beperkt. Zij kunnen alleen werken overeenkomstig de wet, die zeer krachtig en wijs geregeld is. Hier raak je opnieuw een kwestie die voor jullie onmogelijk te begrijpen is. Je kunt er alleen maar een vage notie van hebben. Geesten kunnen bijvoorbeeld onmogelijk met hun leiding tussenbeide komen als hun tussenkomst de vrije wil zou belemmeren, want je leeft op deze aarde voor een heel bepaald doel met je vrije wil. Het is niet zo belangrijk of alles plezierig en pijnloos is. Alleen jullie mensen denken dat dit van het grootste belang is. Als je ziek bent, als je pijn hebt, als je een probleem hebt of je ongelukkig voelt, denk je dat de wereld vergaat en je doel is altijd om gelukkig te zijn en je problemen zo gemakkelijk mogelijk weg te werken. Maar dat is het punt niet. Het punt is hoe je ze kunt overwinnen, hoe je je problemen kunt oplossen en tegemoet treden vanuit spiritueel oogpunt. Alleen op die manier kun je sterk en echt onafhankelijk worden. Als er ongepast inmenging plaats vond, zou je niet kunnen leren wat je moet leren." *(Ook niet als we vragen om specifieke*

hulp?) "Zeker wel, er kan wel hulp gegeven worden, en ook dit is volgens de wet geregeld. Zelfs het feit dat je erom vraagt is al een teken dat je iets geleerd hebt. Maar ook hier weer moet je voorzichtig zijn met hoe je iets vraagt. Ik zou je aanraden op deze manier te vragen: 'Vader, laat mij de ware reden voor mijn moeilijkheden zien zodat ik ze kan oplossen.' Vraag niet of het probleem eenvoudig van je wordt weggenomen. Dat zou een verkeerde, onrijpe manier van vragen zijn. Probeer te leren van je moeilijkheden. Als je op deze manier vraagt, krijg je antwoord. En misschien een heel ander antwoord dan je gedacht had, lieve schat."

VRAAG: In welke mate kunnen wij verwachten dat door meditatie en gebed een bijdrage aan de genezing van vrienden wordt geleverd?

"Genezing, dat is een onderwerp waarover ik me niet wil uitspreken want er zijn werkelijk maar heel weinig mensen die het vermogen hebben, om door gebed te genezen. Maar als je in je meditatie voor vrienden of voor wie dan ook bidt en aan hen denkt, dan helpt dat enorm. Je hebt er geen notie van hoeveel je op die manier helpt. Zoals je weet is iedere gedachte en ieder gevoel een substantiële vorm in de geestenwereld. Geen gedachte gaat ooit verloren, vooral niet een goede en constructieve gedachte die uit je liefde en goede wil voortkomt. Deze gedachten dragen bij aan het kosmisch reservoir, aan de stroom in het universum zodat de krachten van het goede veel sterker worden vergeleken met de krachten van het kwade. Want iedere kwade gedachte voegt toe aan dat reservoir en voorziet het van energie. En als er, in overeenstemming met veel factoren waar ik nu niet op in kan gaan, directe hulp kan worden gegeven aan een vriend - misschien in een andere vorm dan jullie mensen nu kunnen bevatten - dan heeft je gebed onmiddellijk resultaat. Als anderzijds deze geliefde mens moeilijkheden moet doormaken omwille van zijn eigen uiteindelijk en blijvend geluk en omwille van de bevrijding van zijn eigen doelen, dan nog is dat gebed niet verloren. Daar kun je heel zeker van zijn.

Deze vorm blijft behouden, om zo te zeggen, en zal op het juiste moment het juiste effect hebben. Dus niets daarvan gaat ooit verloren. Ik kan niet sterk genoeg bij jullie aanbevelen, dat die enkele bevoorrechte mensen die God enigermate in hun zielen gevonden hebben, meer tijd zouden moeten wijden aan bidden, niet alleen voor zichzelf, maar ook voor andere mensen. Voor de algemene ontwikkeling voor die ongelukkige zielen die nog geen glimpje licht bereikt hebben. Er worden zoveel gedachten verspild in onproductief en zelfs schadelijk tobben. Als

diezelfde tijd productief gebruikt werd - en niets is productiever dan bidden - zouden jullie grote kracht toevoegen aan het verlossingsplan dat werkzaam is in het hele universum."

VRAAG: Ik wil graag weten of alles een manifestatie is van wat een mens gelooft?

"Hoe bedoel, je dat precies, lieverd? Wat bedoel je met 'een manifestatie van wat een mens gelooft'?"

VRAAG: Ik bedoel alles wat wij op aarde kennen. Is dat het resultaat van wat de mens gelooft dat er is?

"Het is heel moeilijk deze vraag met ja of met nee te beantwoorden. Ik zal het zó proberen: de aardse sfeer of de materiële wereld is met een bepaald doel voor de mensen geschapen, een doel dat ik al dikwijls genoemd heb en ik heb niet het gevoel dat ik daar nu opnieuw op in moet gaan. Het voornaamste doel is ontwikkeling. In deze aardse sfeer schrijdt de ontwikkeling eindeloos sneller voort. Maar jullie aarde met alles erop en eraan - landschappen, bergen, zeeën, huizen, alles wat jullie hebben - bestaat objectief en is wat haar vorm betreft niet afhankelijk van de houding der mensen. Met andere woorden, jullie zien deze kamer hier op dezelfde manier als iemand van veel hogere of veel lagere ontwikkeling. De objecten in deze ruimte blijven hetzelfde voor ieder mens met een normale zintuiglijke waarneming, terwijl de geestelijke wereld eigenlijk de uitbeelding is van ideeën, houdingen, gevoelens en daden van de geest. Daar is alles het resultaat van gedachten, gevoelens en daden. Daarom zijn er altijd geesten van dezelfde ontwikkeling tezamen in één sfeer.

Andere geesten, laten we zeggen lagere, zien dan ook niet die landschappen of objecten die die geesten zien en die de effecten van hun persoonlijkheden zijn. Maar op aarde is dat niet zo, en daar is een zeer goede reden voor. Toch is er in zekere zin een stukje waarheid in hetgeen je zegt, maar niet in zoverre het de feitelijke objecten betreft. Veel meer in de zin van wat een mens maakt van zijn leven. Hij kan in grote mate zijn eigen leven leiden en er beslissingen over nemen en in die zin heb je gelijk. Iedereen die genoeg geloof heeft zal ook vanzelf de goddelijke wetten volgen. En iedereen die ernstig probeert de goddelijke wetten te leren kennen en onderhouden, zal dit geloof verkrijgen, dat er misschien nog niet is als je aan dit pad begint. Ook hierin kan niemand dit geloof verkrijgen door zichzelf te dwingen; het kan alleen organisch groeien door zelfontwikkeling. Het groeit door deze wetten te leven, ook al is dat

in het begin moeilijk. En dan leidt de mens zijn eigen leven en schept hij alle omstandigheden die hij nodig heeft om God te vinden. Terwijl hij ongunstige omstandigheden schept als hij deze wetten niet volgt. In dat opzicht is het waar wat je denkt. Begrijp je het verschil dat ik je probeer uit te leggen?"

VRAAG: Mag ik nog iets vragen? "Ja." *Ik vraag het namelijk omdat in de bijbel staat: door je geloof kun je bergen verzetten.*

"O ja, dat is zeker waar. Dat zijn de zogenaamde wonderen, de zogenaamde bovennatuurlijke gebeurtenissen.

Zijn er nog meer vragen?"

VRAAG: Kunt u ons in een paar woorden het verschil aangeven tussen mystiek en witte en zwarte magie?

"Dat onderwerp is te lang voor vanavond. Ik zou zeggen, onthoud het als vraag voor de volgende keer en misschien kun je hem stellen als we met het vragenuurtje beginnen, dan heb ik meer tijd om erop in te gaan.

Ik ga me terugtrekken en ik laat jullie achter met de zegen van de Heer. Ontvang zijn liefde, want er is werkelijk een grote zegen in deze ruimte, juist nu. En als je er open voor bent, hoewel jullie misschien niet allemaal deze stralende kracht kunnen zien, kun je hem voelen en ontvangen en gebruiken voor God.
Wees in vrede!"

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos, in 1957
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force - Phoenicia (N. Y.) onder de titel: 'The Call'.
Vertaling door An van Dijk in 1984; herzien in 2000 door Marije Mol.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2008